

кошерытъ на дивытъ и питомы пчелы. За да са поналапа мечката съ плодове, отчупва клонъ и го държи въ преднытъ си крака. А на нивата тя работи като сѣщинскы жетварь: отхожда на нивата, на която зърното е зело да налива; като са исправи на заднытъ си крака, тя съ преднытъ си събира стърковетъ; като че ще върже снопѣ, и отхапва класоветъ. Мечката съ голъма охота ѣде мравытъ. Ако подуши живо месо мечката, не го замѣта. Вълкътъ са мѣчи да гони животното което дири; а мечката са мѣчи да издѣбы животното отъ страна и да го удари съ предныя си кракъ. Мечката е толкози силна щото съ едно ударяне свая конь, а въ преднытъ си крака може да отнесе крава; освѣнь туй тя съ предпазванье преминува по бръвъ на рѣчка или вада. Мечката не е толкози трома както љж мыслятъ, тя бържѣ са покача на дърво. Живѣе наша мецана само въ лѣсоветъ и въ дълбокытъ долища по горытъ, дѣто живѣе сама самниничка сирѣчь уединено и си намѣрва пещера или хрѣлопа на нѣкое старо дърво; тамъ си направя лѣгло за зимѣ. Мечката цѣла зима неизлазя отъ легловището си, ако не я испѣдятъ отъ тамъ; тя нищо не ѣде прѣвъ туй време и спи, но не тѣй дълбоко както другы нѣкои животны. Мечката са ущени съ слѣпы мечета на голъмина колкото пълхъ, които тя половинъ година кърми съ гърдытъ си, и цѣла година гы държи при себѣси. Кожата на мечката е тежка но твърдѣ топли; месото ѣ може да са ѣде. Въ нашето отечество са вѣдятъ пѣвечето сивы мечкы а тамъ въ крайныя сѣверъ, между лединытъ живѣжтъ бѣлы мечкы, много пѣедры отъ нашитѣ, добрѣ плавать, спущатса въ дълбинѣето на водата и са хранятъ съ рыба и фоки.